

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
1/2 „ 10 „
1/3 „ 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izdajne priloge: Ob novem letu, „Kazipot po Goriskem in Gradškem“ in dvakrat letu, „Vozni red železnic, parnikov in poštinih zvez“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

Oglašni in posilniški se računajo po Pefit-vrstah: 6 vrst, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklamno in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglaševanja odločajo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglašje je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošljejo le upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „SOČE“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 vin. ali gl. 1.60.

„SOČA“ in „PRIMOREC“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: J. Afrič, Glodališka ul.; V. Baumgartner, Koren 2; Mat. Belinger, Tržaška cesta 1; Marija Bregant, Ponte Nuovo 9; Hen. Jellersitz, Nunska ul. 3. I. Hovaški, na Goricku; Peter Krebelj, Kapucinska ul. 1; Tereza Leban, tek. Jos. Verdi 11; Ana Pleško, Pokopal. ulica; Iv. Presel, Stolni trg 2; Jos. Primožič, Mirenska cesta; Iv. Sardagna, Gosposka ul.; Jos. Schwarz, Šolska ul.; Južni kolodvor; Državni kolodvor. — V Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Grobokopi slovenske sloge.

»Slovenec« je v neki notici sleparil svet, da se celo »Soča« strinja z obstrukcijo v državnem zboru. Po klerikalni navadi je bil iztrgal iz našega članka stavek, ki je bil citat iz laških listov ter ga obelodanil kot naše mnenje. Mi smo do takrat le molčali ter čakali uspehov obstrukcije. Potem pa smo povedali svoje mnenje. »Slovenec« naša mnenja niso po volji, zato se je spomnil v soboto »Soče« v daljši notici ter jo prištel med grobokope slov. sloge. Po stari navadi. Kadar »Slovenec« norce brije s slogo, kadar je prav vrhno strankarski, takrat prav gotovo zmerja vse druge z rušitelji sloge, z grobokopi.

Klerikalna stranka je dokazala že desetokrat, da ne mara za pravo slogo niti tam, kjer je najnujnejše potrebna. Toliko je takih slučajev, da mora pritrditi temu, kdor se le količkaj peča z našo politiko. Mislili smo pa vsaj po 20. septembru lanskega leta, da je napočila nova doba, ko nas bo vezala sloga prav gotovo v vseh slovenskih skupnih rečeh. Nekaj časa je tako kazalo. Toda, kdor je mislil, da klerikalec kdaj krene s svojega ozkega strankarskega stališča na trdno stališče prave sloge, kakor rečeno, vsaj tam, povsodi, kjer jo zapoveduje naš obstanek in naš napredek, ta se je zopet enkrat ljuto varal. Prelomili so besedo sveti nožje v krogu »Slovenca« in dandanašnji se norčujejo s krvavimi manšetami, norce brijejo z nedolžno krvjo z dne 20. septembra 1908. pa družijo se z nemškim sovrantom. Da taki ljudje niso sposobni, držati se sloge nikjer, to je umevno samo po sebi. Zato pa se je tudi na Dunaju niso držali. Lepo je bilo gledati opozicijo na delu; že smo mislili, da se je izvršil v Šusteršiču preobrat, kar nakrat ga vidimo v obstrukciji, kako divje stoji tu, ko se je postavil sam v ospredje. »Slovenec« laže dan za dnem, ko pravi, da je Šusteršič ravnal po sklepih Slovanske Jednote, ko je pričel obstrukcijo. Kramarov »Den« je čisto jasno povedal, da je bila »Slov. Jed.« osnovana kot opozicijska stranka, ob-

strukcija pa je bila izrecno izključena. Šusteršič je bil tisti, ki je pri postanku »Slov. Jedne.« kategorično izjavljal, da bo »Jednota« z resno in sistematično opozicijo brez vsake obstrukcije pobijala Bienerthovo vladno. Ali Šusteršičev blišč bi bil premajhen, če bi bilo ostalo pri resni in smotreni opoziciji. Zato pa je pri-lomastil na dan z obstrukcijo. No, sedaj ima slavo, pa Herostratovo. — Poslanec Biankini je duhovnik katoliške cerkve. Kako sodi »Slovenec« na sploh o katoliškem duhovniku, je znano. Torej pač najboljši vir. In Biankini pravi v svojem »Narodnem listu«, da je obstrukcija začela brez dogovora s strankami »Jednote.« Torej Šusteršič je rušil slogo med opozicijskimi strankami. Zvezal se je s češkimi kmečkimi bogataši ter začel uganjati obstrukcijo, ne da bi je bila Jednota sklenila. Znašel je »akcijske« stranke. Povdarjalo se je takrat tudi od strani obstrukcionistov, da so pričeli obstrukcijo na svojo roko — sedaj pa tako farbanje po »Slovencu«. In tisti, ki obsojajo rušitelje sloge, so grobokopi slov. sloge! — Humbog, norčevanje s pravo slogo je bil Šusteršičev klic v »Unionu«. Edinost, edinost, edinost! Sedaj ko je doživel fiasco, prav ker se ni držal edinosti, kriči po edinosti. Naravnost smešno! Pa ob enem tudi žalostno. Najgršo gonjo uprizarja Šusteršičeva stranka proti napredni, na najpodlejši način se bori prav sedaj proti Hribarju in Ploju, ob enem pa kriči Šusteršič: Edinost, edinost, edinost! Tako edinost, kakoršno hoče Šusteršič, naj vzame vrag. Tista edinost naj bi samo njemu pomagala sedaj, ko je v škripcih, ko se je klerikalcem »za obesit«, kakor je rekel neki klerikalni prvak; ko bi ga edinost malce utrdila, pa bi začel spet z »akcijskimi« strankami strašiti in uganjati svoje neumnosti. Saj ga vendar poznamo!

Grobokop sloge na Dunaju je bil dr. Šusteršič. S svojo samoglavnostjo je razbil Narodno zvezo, disgustiral dalmatinske poslance ter skrčil prvotni imponantni utis opozicije. Grobokopa edinosti poznamo. Zato naj se stranke v »Jednoti« postavijo na pravo stališče proti njemu,

da namreč ne gre, da bi v taki skupini proti volji te kar nakrat počel nekaj, za kar nima dovoljenja, pri tem pa še kazal svojo strankarsko strast, ki se ga drži kakor klop kože. Neumna je v »Slovencu« trditev, da hočemo ponižati klerikalne poslance, da bi morali biti lepo tiho ter poljubljati prah s čevljev Hribarjev in Plojev. Bedarija! Kaj takega nismo nikjer rekli z očitno besedo in iz nijednega našega stavka se ne da sklepati kaj takega. — Mi razumemo slogo čisto prav in tudi »Slovenec« ve, da imamo prav; pa reči je moral nekaj, ker se baš bori za slogo in edinost!

K srcu mu ne gredo naše besede, zato pa je naš ozmerjal z grobokopi slov. sloge. To nas nič ne boli, ker je laž. Takih in enakih klerikalnih lažij smo navajeni kakor sedanje velike vročine. Želimo pa, da prime pravega grobokopa slovenske in slovanske sloge »Jednota« pošteno za njegova obstrukcijska ušesa ter ga nauči podvreči se sklepom edinosti, kakoršna mora vladati v »Jednoti«, če ima biti to res jednota. Na jesen naj se »Jednota« utrdi ter ostane trdna v vseh svojih delih, kar edino more voditi do uspehov za slovanske narode. Najprvo je treba obračunati z grobokopom. Pred sodnim stolom »Jednote« naj se spokori: če noče, pa je boljše, da je Jednota brez tako nezanesljivega stebra. Aut — aut!

Tovarišem abiturijentom!

Že v kratkem času se boste odločili, kam greste študirat. V poštev pridejo za Vas Gradec, Praga in Dunaj. Če stvar malo s praktično slovanskega stališča premotrite, mislimo, da se ne boste težko odločili. Prosimo in vsodbujamo Vas, pojdite študirat v Prago. Mnogo nas je že tu in število jugoslovanskega dijaštva stalno raste! In prepričani smo, da je na Dunaju in v Gradcu veliko več takih, ki jim je žal, da so tam kot pa v Pragi.

Ne bodemo razlagali na široko, kaj ima slovanski posebnost slovenski dijak pretrpeti v Gradcu in na Dunaju; vsem

iskalo ponosnih dam in nežnih deklic, ki so pač pred vekom sedele tukaj pri kolovratu ali igrale na lutnjo.

Toda gospod Ribinjski zdaj ni mislil na nič podobnega; da, zdelo se je, da sploh ne misli, in globoke, krasne njegove oči so leno in brezbrizno blodile po pestrih cvetih mehkih preprog na tleh. Gospod Ribinjski se je zelo mlad oženil, in sicer iz zmot: misli je tedaj, da svojo ženo ljubi, in ona je živela žalibog v isti zmoti, ki pa je bila pri njej bližja resničnosti. Toda kmalu sta spoznala svojo zmotu in se drug drugega ogibala kar največ mogoče. Gospa Ribinjska, sentimentalna blondinka, je bila hči posestnikova; dolgo je plakala nad svojo usodno zmotu, poskusila je tudi vzbuditi v soprogu zopet prejšnjo naklonjenost in samo sebe vlagati v ljubezen; toda ko je spoznala neuspešnost svojega prizadevanja, se je omejila na ljubezen svoje hčerke ter živela odslej kakor nuna, puščaje Henrikku proste stike z onim svetom, kateremu se je ona popolnoma odrekla. Ko je to leto nevarno zbolel njen oče, se je s hčerko odpeljala k njemu na deželo, da bi mu stregla; bil je namreč vdovec od onega časa, ko se mu je ona rodila. Bila je tam že celo jesen

so znane lanske demonstracije, vsem je znano, da so hoteli nemški kulturonošci dijaki izstradati slovansko dunajsko dijaštvo s tem, da so prisilili oblasti, da so zaprle »menso akademiko«. Tako vidimo, da v omenjenih mestih Slovan ni le v nevarnosti za svoje življenje, ampak da se mu tudi lahko zgodi, da ga izstradajo. Slovan plačal, potem pa ven, samo, da me ne nadleguješ dalje časa. Kako dolgo bo še trajalo žalostno in sramotno dejstvo, da se bodo slovanski dijaki silili v tuja mesta, na tuja vseučilišča? Saj nas nočejo, dokazali so nam to že stokrat in nam še bodo! In tako vidimo, da žalibože še danes večina slovenskih dijakov preživi najlepša leta v tujih mestih, kjer čuti vsak dan le preziranje ni zasmeli! —

A ne samo s praktično slovanskega stališča, tudi iz egoizma mora priti vsak do spoznanja, da mu je Praga bližja kot Dunaj ali celo Gradec. Življenje je to hodi naglašeno enkrat za vselej — gotovo dosti cenejše, boljše in lepše kot na Dunaju ali pa v Gradcu. Na čeških visokih šolah boste prijazno sprejeti in povsod bodo z Vami prijazno ravnali. Seznanite se tu natanko z narodom češkim, katerega kultura je silna! Videli boste to žilavo slovansko pleme, ki dela na vseh poljih z občudovanja vredno vztrajnostjo in ki brani svoj narod, obklopljen od vseh strani z velikim in bogatim nemškim plemenom, s čudno spretnostjo in požrtvovalnostjo!

Pa tudi jugoslovanske dijaške organizacije Vam nudijo mnogo; tu je skupna jugoslovanska čitalnica, kjer imate na razpolago vse slovenske, hrvatske srbske in češke časopise in revije. Imate knjižnico slovensko, hrvatsko in srbsko ter nemško, ki nudijo mnogo zanimivega in poučljivega. Že prihodnje leto se pa vstajeni »Zveza« vseh jugoslovanskih društev in potem bo prilike dosti, da se Jugoslovani med seboj spoznajo. Z izleti, predavanji in pred vsem z življenjem pa spoznate brezdvomno prvi narod slovanski — češki!

Pridite torej in se prepričajte sami! Tu v Pragi naj se centralizira jugoslovanska

in celo zimo in ta čas je pisala soprogu redno vsake tri tedne. Ljubeznjivo, toda hladno pismo, na katero je gospod Ribinjski vselej prav tako hladno ljubeznjivo odgovoril. Več si tudi ni želela. Gospod Henrik pa se je zelo dolgočasil, kajti kljub krasnim in navidezno globokim očem je bil praznega srca.

»Da ti odkrito priznam, Robert,« je pripovedoval zdaj svojemu prijatelju, »ta stvar me začena nad mero dolgočasi, in neprestano premišljam, kako bi se te male puritanke zopet iznebil.«

»Ti se norčuješ!« odvrne Robert. »Pustolovstvo s tako romantičnim začetkom! Mimogrede rečeno si mi obljubil, da mi celo historijo svojega novega poznanja natančno poveš, toda obljube nisi izpolnil.«

»Ali torej hočeš, naj pripovedujem?« pravi Henrik zaspano. »Baš ne veseli me to ne, toda končno je pogovor enak pogovoru. Kako daleč si torej že posvečen v moj roman?«

»Povedal si mi samo, kako si se seznanil z njo pri gospe z Rottenfelda, da si jo prvič videl maskirano prav kakor Jeanne« pri gospe G. Sand in dalje, kako ti je gospa z Rottenfelda ne »je črna ala naslov te obskurne krasotice.«

Mavrični ptič.

Češki napisal Julius Zeyer.

(Dalje.)

»O Jurij, ne morem.«

To je bilo vse, kar je mogla spraviti preko ustnic. Ko je Jurija zapustila omanjenost, ki je sledila velikemu, nepričakovanemu vdarcu, se je spomnil poslednjih besed gospe Mrzjkove, spregovorjenih... Kri mu je silila z vso močjo v glavo.

»Ti ljubiš drugega!« je kričnil divje, da se je deklica prestrašila. Ni mu odgovorila. Strastno jej je stresel roko in še bolj divje ponovil svoje vprašanje. Noemi je vsa zmedena, ne vedé, kaj dela, mirno priklimala z glavo.

»In koga?« je vprašal Jurij, težko diha. »Koga?« In oči so se mu svetile v strašnem ognju.

»Nikogar, nikogar,« je lagala Noemi, s strahom opazivši, da je izdala svojo tajnost.

Jurij je letal po sobi kakor divja zver v kletki, vprašal tisoč vprašanj ter raztrgal primešeni in odloženi šopek. Noemi je molče plakala.

»Vse poizvem!« je zaklical končno in odhitel po stopnicah dol.

Na hodniku v prvem nadstropju je čakala nanj gospa Mrzjkova in ga zbadljivo vprašala, kdaj bode svatba; toda ko je slišala, da je Noemi ponudeni zakon odklonila, se je razsrdila še bolj nego prej, ko je mislila, da se zgodi nasprotno. Oseba, ki stala na svetu osamela kakor kol, ni radostno sprejela časti, stopiti v sorodstvo z njo, z gospo Antonijo Mrzjkovo, in se je drznila z odklonitvijo razžaliti stričnika njenega moža!

Kaka dva meseca pozneje je sedel gospod Henrik Ribinjski s svojim prijateljem pri laškem kamnu majhne, z izbranim okusom opremljene sobe ene onih starih hiš na Mali Strani, ki so iz posesti davnega češkega plemstva prešle v meščanske roke. Dasi je bilo pročelje že zelo obnovljeno, je bilo notri vendar še najti ostanke prav tako gotike kakor renaissances, in na širokih hodnikih pod križastimi oboki bi te niti ne bil presenetil pojav viteza s plapolajočo perjanico na čeladi, in v globokih izdolbinah, kjer so sem pa tje še stali bogato izrezljani naslonjači s svojimi visokimi opirali, je oko nehote

dijaštvo in od tu iz slovanskega mesta bomo kričali v gluh ušesa, da nam mora dati, kar nam gre. In čim več nas bo, tem silnejši bo glas in tem prej bomo uslišani! Še enkrat Vas torej vspodbujamo: obrnite hrbet nemškim mestom, mislite na lastne koristi in tudi na veselje akademičnih let, v jeseni pa kovčeg v roko in v Prago!

»Združena jugoslovanska društva v Pragi.«

(Ilirija, Hrvat, Šumadija.)

DOPISI.

Iz ajdovskega okraja.

Iz Dola nad Ajdovščino. — (Pozor planinci in planinke!) Na vshodu se vpenja nad nami prekrasen Trnovski gozdi in lepi razgledi na vse strani; lepa je Trnovska planota. Vrhovi, ki štrlijo iz nje, nas vabijo iz prašne doline in mičejo tja, na goro na goro, na strme vrhe, tja, kliče in miče in vabi srce. Da tu najdeš oni zaželeni mir, ki si ga želiš večkrat v dolini. Tu je prava poezija doma. Dragi dolinec, otrepi se za nekaj časa dolinskega prahu, odloži vsakdanje skrbi in hajdi na Dol-Otlico uživati brezskrbno in se nasrkat gorskega zraku, katerega gotovo potrebuješ.

Jedna najlepših partij v Trnovskem gozdu je gotovo Dol-Otlica, slavnoznana ne le radi svoje prirodne lepote, ampak tudi zdravniki jo nasvetujejo miru potrebnim. Vipavski vlak te pripelje do Ajdovščine. Tu izstopiš. Tvoj cilj je Dol-Otlica. Zatorej jo kreneš v ravni smeri proti gorski planoti. Pot se strmo vije navkreber na Predmejo. V poldrugi uri imaš že planoto pod nogami. Pogled od tu je krasen, diven. Oči se ne morejo nasiti pogleda na ta veličasten gozd. — Pot te pelje na levo stran dalje kraj senčnatega gozda na Dol. Pri šoli stoji prijazna restavracija s prenočišči za kakih 60 oseb »Pri Polancu« in te vabi, da zaviješ notri, se malo okrepčaš in si pridobiš nove moči za nadaljno pot. Ako si dober turist, zlezeš na najvišje vrhove Trnovskega gozda na Golake. Mali Golak je večji od velikega Golaka in je visok 1495 metrov. Z njega imaš krasen razgled na Julijske Alpe in na Kranjsko proti Ljubljani. Kreneš lahko tudi skozi smrekove gozdove in lepe senožeti proti severovzhodu na Idrijo. Marsikaka plaha srnica te bo gledala od daleč s svojimi začudenimi očmi. Iz Dola obiščeš lahko lepo Otlico in jo mahaš potem skozi gozd na prijazni Col, odkoder dospeš lahko zopet v Ajdovščino. Iz Dola je seveda še veliko drugih krasnih izletov. Planinci in planinke. Vi hodite radi po lepih planinah in krasnih višavah, katere iščete radi drugodi. Krasota naših gora in planot je našim domačinom le še premalo znana. Spoznavajmo torej krasoto svoje zemlje in obiskujmo pred vsem naše domače divne kraje!

Iz goriške okolice.

Iz goriške okolice. — (Tudi nemščina naj pomaga.) Nedavno od tega sem se mudil v Kronbergu, kjer sem izvedel, da je začel tamkaj učitelj podučevati Kronberžane sedaj med počitnicami nemščino. Sicer je dobro, ako človek veča zna, ker tudi za več mož velja. Jaz mislim pa, da je treba najprvo imeti v oblasti svoj materni jezik in potem še le gre bolje s tujimi.

Kaj je g. učitelja dovedlo do tega, da je začel v Kronbergu z nemščino? Glas pa gre po deželi, da je k temu mnogo pripomogel tamkajšnji vikarij, ker hoče imeti vse ljudstvo na vrvi, Volitve se bližajo in vse pri prav, tudi če napravita nekaj Nemcev v Kronbergu, to ne de nič, samo, da oddajo svoje glasove pri prihodnjih volitvah za klerikalno stranko. — Tu ju žuli čevlji. Popraviti ga hočeta z nemščino!

Iz Lok. — V nedeljo, dne 18. t. m. je priredila naša domača godba javen ples pri gostilničarju g. Vižinu. Vdeležba je bila jako povoljna in tudi dohodki so lepi. Mi moramo le častitati godbi, da je tako napredovala in upamo, da pojde svojo pot naprej. Res je sicer, da ji od neke

strani brije neprijetna sapa, ali taki malenkosti se ne sme podvreči, marveč treba je radi tega delati s podvojeno silo. Da prihaja ta nedolžen veterček z farovža v Kronbergu, je nam Ločanom znano, samo čudimo se, zakaj je gosp. vikarij nasproten naši godbi, ko vendar vemo, da ljubi petje in muziko; najbrže pa zato, ker ne trobimo v njegov rog.

Na dan plesa je imel naš vikarij večernice še le ob 6. uri popoldne, kar se pa navadno vrši ob 2 $\frac{1}{2}$ popoldne. Čudno je, da bi bil toliko časa kje drugod zadržan, in si ne moremo to drugače tolmačiti, kakor da je bilo to v zvezi z našim plesom. Muzikant.

Otročiči: Jed iz Pekatet je boljša kot med!

Družba sv. Cirila in Metoda.

VABILO

na

XXIV. redno veliko skupščino

„Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“

v nedeljo, 8. avgusta 1909. od 10. uri dop. na Jesenicah

(v hiši g. Antona Trevna na Savi štev. 16).

Vspored: 1. Nagovor prvomestnika. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Poročilo nadzorništva. 5. Volitev članov v družbeno vodstvo. 6. Volitev nadzorništva (5 članov). 7. Volitev razsodništva (5 članov). 8. Izpremema pravil. 9. Slučajnosti.

1) Iz vodstva letos izstopijo gg.: Aleksander Hudovernik, dr. Iv. Svetina, Iv. Vrhovnik.

V odboru pa še ostanejo gg.: Andrej Senekovič (prvomestnik), dr. Dragotin Bleiweis vitez Trsteniški, Fran Črnagoj, dr. Ernest Dereani, Gregor Einspieler, dr. Ivan Mrhar, Fr. Pahernik, Luka Svetec, dr. Gregor Žerjav.

2) V nadzorništvu so bili gg.: dr. Fran Ilešič, dr. Danilo Majaron, dr. Ferd. Müller, dr. Vl. Ravnihar, Iv. Scheinigg.

3) V razsodništvu so bili gg.: Jak. Kogej, Matej Ražun, K. Šavnik, dr. Fr. Šavnik, dr. Fr. Tekavčič, dr. K. Triller.

Dostavek: 1. Po prihodu skupščinarjev na Jesenice bo sprevod na Savo, kjer se vrši zborovanje v hiši g. Antona Trevna št. 16.

2. Ob treh popoldne bo ljudska veselica pri gosp. Višnarju, ki jo priredita domači podružnici s sporedom: a) javna telovadba »Sokola«, b) srečolov, c) šaljiva pošta, č) prosta zabava.

Skupni obed bo pripravljen v gostilni g. Jakoba Mesarja na Jesenicah, cena 1 K 50 v za osebo; udeleženci naj se za to pri glase do 1. avgusta pri samem gostilničarju, ali pri podružnici družbe sv. Cirila in Metoda na Jesenicah. Obed se bo dobil tudi v drugih narodnih gostilnah, posebno pri g. Trevnu na Savi, na »Pošti«, pri »Sokolu«, v gostilni Višnarjevi in Hrovatovi na Jesenicah. Cena navadnemu kosilu 80 v, na razpolago pa bodo še druga jedila. Kdor hoče, da dobi tu pripravljeni obed, naj se oglasi do 1. avgusta pri navedenih gostilničarjih.

Štrajk v Ajdovščini.

Kakor vsako nedeljo, se je tudi to vršil shod štrajkujočega delavstva, kojega se je udeležilo delavstvo v prav obilem številu. Govorila sta na shodu tudi gg. dr. Mandič in Jaklič iz Trsta. Štrajk traja sedaj že osmi teden.

Po shodu je šlo vse delavstvo na čelu mu imenovana gospoda iz Trsta v tovarno, da povprašajo ravnatelja Ammana, kaj pravzaprav misli. Tu pa se je zgodilo nekaj nečuvenga prav po nemško surovega. Namesto da bi Amman delavce sprejel, je izstrelil šest streliv iz samokresa na nje ter tri delavce ranil.

Ta surovi čin je delavstvo tako razburilo, da je razbilo vse šipe na tovarni ter polomilo kar mu je prišlo pod roko.

Pri vsem tem je švicarska surovina Ganz delavstvo še izzivala, a jo je tudi

on skupil. Metal je okoli tudi s »slavišche Hunde«, koja psovka je bila pred štrajkom v tovarni nekaj prav vsakdanjega.

Prvikrat tekom tukajšnjega štrajka je stavkujoče delavstvo to pot izzvano nastopilo pot nasilstva. Merodajni krogi se lahko prepričajo iz tega, kake razmere so morale vladati v tovarni pred štrajkom, kakšne pojme imata ravnatelj Amman in njegov oproda Ganz o ravnanju z delavci.

Poskrbi se pa že za to, da ravnatelj Amman ne bode več streljal na naše slovenske delavce, in da ne bodeta on in Ganz več psovala naših ljudi z »windische« in »slavišche Hunde.«

V uradnem poročilu čitamo med drugim:

20-letni tovarniški delavec Anton Furlan je bil ranjen od krogle na kosti leve roke, 37-letnega žagarja Alojzija Repiča je pa zadela krogla na levi sprednji roki. Obe poškodbi sta po mnenju zdravnikov lahki.

Voditelj okrajnega glavarstva v Gorici, dvorni svetnik grof Attems, je oba ranjenca sam zaslišal in po njunem opisovanju je stvar vsa drugačna. Oba sta izpovedala, da je ravnatelj Amann oddal prvi strel takoj proti prihajajočim delavcem, preden so ti mogli naznaniti svrhu svojega prihoda in pri tem je ranil Furlana na 10 korakov. Delavci so bili radi tega ogorčeni ter so, kakor sami priznavajo, šli proti ravnatelju Amannu in njegovemu sinu.

Ravnatelj je baje potem oddal še en strel neposredno pred stanovanjem in tri do štiri strele z okna prvega nadstropja, pri čemer je bil zadet omenjeni Repič. Še le potem — vedno po izjavi delavcev — je šla razjarjena množica proti tovarni in je razbila okna, pri čemer je bila poškodovana tudi elektrarna. Škode ni še ugotoviti, ker je menda kamenje, ki je palo v v tovarno, poškodovalo tudi stroje.

Voditelj okrajnega glavarstva v Gorici, grof Attems je po noči, ko je prejel brzjavno poročilo o dogodkih, poslal v Ajdovščino vse orožnike, kar jih je bilo na razpolago in je včeraj zjutraj prišel v Ajdovščino, kjer je sodni predstojnik, deželne sodnije svetnik Dovgan že zapričel preiskavo. Orožništvo poizveduje od svoje strani. Doslej ni bil še nikdo aretiran.

Dolg pogovor z namestnikom. Včeraj dopoldne sta na podlagi enoglasnega sklepa občinskega starešinstva prišla v Trst župan ajdovski g. Ignac Kovač in podžupan g. notar Artur Lokar ter imela zelo dolg pogovor z gosp. namestnikom. Pogovor je trajal nad 1 in pol uro. Gg. Kovač in notar Lokar sta v imenu občine Ajdovščina prosila g. namestnika, naj zastavi ves svoj osebni vpliv, da se ta grozovita stavka čim prej reši. Opozarjala sta g. namestnika, da stavka paralizira vse gospodarstvo občine in da se je bati ponovnih, hudih spopadov. Gosp. namestnik je z nazvečjim zanimanjem sledil poročilu gg. zastopnikov ajdovske občine ter obljubil, da bode storil, kar mu bo le mogoče, da stavka čim prej konča.

Domače vesti.

Kobariški dijaki vabijo k veselici, katero priredé ob priliki petdesetletnice Pagliaruzzijevega rojstva v nedeljo, dne 1. avgusta 1909. ob 8. uri zvečer na dvorišču g. Frandoliča (pri Špehonju). V služaju slabega vremena nedeljo pozneje. Vspored: 1. Pagliaruzzi-Vodopivec: »Samodive-Samovile«, Igrokaz z deklamacijjo, petjem in živo sliko. 2. Linhart: »Županova Micika«, Veseloigra v 2 dejanjih. 3. Prešeren-Mašek: »Strunam«, 4. Andrejev: »Rusofil«, dejanje se vrši za časa rusko-japonske vojske.

Vstopnina k veselici: Sedeži prve vrste 1 K 20 vin., druge vrste 80 vin., stojišče 40 vin. — Dijaki plačajo polovične cene. Vstopnina k plesu 2 kroni.

Ker je čisti dobiček namenjen za Pagliaruzzijev spomenik, se preplač'a hvaležno sprejemajo. Darovi se sprejemajo tudi od neudeležencev ter se objavijo v časopisih.

Mesto venca na krsto pokojnemu prijatelju Ivanu Lokarju daruje F. Hmelak, lesni trgovec in veleposestnik, 10 kron

Ciril-Metodovemu društvu in 10 kron Dijaški kuhinji.

Novo ljudsko štetje je pred durmi, V svrhu pravilnega poslovanja so dobila vsa okr. glavarstva poleg drugih navodil tudi nalog eminentne važnosti, da uredijo sestavijo pravilni »krajevni imenik«. K sodelovanju so poklicana in zavezana vsa županstva, ki morajo z največjo natančnostjo izpolniti določene formularje, zlasti »Dodatek k sestavi imenika krajev« in izbacniti vsa smešna, spakedrana, potvorjena in nepravilna slovenska imena — prave spake — nad katerimi se je doslej jezil ali smejal vsak zaveden Slovenec.

Čas je torej za to, da izginijo nemški krajevni napisi, o katerih je bilo pred časom obširnega govora v javnosti pa smo povedali, da je čas za odpravo takih napisov prihodnje leto! Gg. župani, na noge! Otresimo povsodi s sebe znake tujstva.

Imenovanje v poštni službi. — Poštini oficijal Pavel Pogatschnig v Trstu je imenovan poštini kontrolorjem.

Sestanek slovenskih naprednih abiturijentov. 31. julija se vrši v Ljubljani prvi skupni sestanek vseh slovenskih naprednih abiturijentov. Glavno, kar obeta sestanek, bo združen in enoten nastop naprednih abiturijentov in sploh slov. dijaštva in skupen načrt za bodočnost.

Vsled velike važnosti tega sestanka naj ne manjka noben napreden abiturijent in abiturijentka, najprisrčnejše pa je poleg tega vabljen vse slovensko napredno dijaštvo in tudi Slovenci, ki jim je skrb za bodočo slov. inteligenco. Dijaški udeleženci naj se takoj prijaviijo tovarišu Franu Dekvalu, Ljubljana, Florijanska ulica 24, in pripomnijo, če bi reflektirali na prosto stanovanje. Spored »sestanka naprednih abiturijentov« v Ljubljani 31. julija je sledeči: Sobota (31. julija) dopoldne ob 9.: 1.) Otvoritev. — 2.) Smotri naprednih abiturijentov. — 3.) Slovenska univerza. — 4.) Položaj srednješolskega dijaštva. Nadaljevanje referatov ob 3 $\frac{1}{4}$ popoldne. — 5.) Ljudska izobrazba. — 6.) Dijaštvo in sokolstvo. — 7.) Narodna obramba. — 8.) Narodno-gospodarsko delo. — Kraj zborovanja je dvorana »Mestnega doma«. Zvečer je prijateljski sestanek v »Narodnem domu«. V nedeljo (1. avgusta) pa si udeleženci lahko ogledajo skupno prezanimivi muzej, slov. umetniško razstavo itd., ali napravijo izlet v lepo gorenjsko stran.

Imenovanje v sanitetni službi. — C. kr. sanitetni asistent pri c. kr. namestništvu v Lincu dr. Ivan Hammerschmidt je imenovan sanitetnim asistentom pri c. kr. namestništvu v Trstu.

Spomen-knjigo v proslavo 60-letnice Vj. Spinčiča je izdala občina Kastav. Knjiga stane 2 kroni. Čist prihod je namenjen za družbo sv. C. in M.

Izlet »Slovenskega bralnega in podpornega društva« v Idrijo se je izvršil v popolno zadovoljnost udeležencev. Zavedni Idričani so sprejeli došle goste prav priščno. Idrija si je nadela praznično obleko in razobešenih je bilo po celem mestu vse polno samo narodnih zastav. — Po dopoldanski slavnosti se je zbral večji del udeležencev v hotelu pri »Črni orlu«, kjer je bilo skupno kosilo. Med kosilom je sviral rudniški orkester izbrane slovanske komade. Tekom obeda so se vršile razne napitnice in govori. Za štrajkujoče v Ajdovščini se je nabrala precejšnja svota.

Ob 3. uri se je začel pomikati sprevod na veselici prostor k bratu Grudnu. Ko je prišel sprevod mimo idrijske rudniške šole, bilo je na ograji polno solaric v belih oblekah, ki so udeležence spreveda posebno pa goste, obsipavale s cvetlicami ter jih navdušeno pozdravljale. Čast zavdnosti tega mladega naraščaja!

Na veselici prostoru se je razvil živahno vrvenje! Posebno so se odlikovale dražestne idrijske gospice s svojimi postrežljivostjo in vlnudnostjo, ki so švigale med gosti ter prodajale razglednice in šopke v narodne koristi. — S pevskim programom je pričel »Slavec« iz Ljubljane z Bedlovo »Svoji k svojim« pod vodstvom g. Beniška. To času primerno pesem je sprejelo občinstvo z velikim navdušenjem. — Za tem je nastopil pevski zbor »Slovenskega bralnega in podpornega društva iz Gorice« s Pirnatovo »Ponlad in jesen.« To težko in lepo skladbo

so izvedli goriški pevci z veliko preciznostjo in ploskanje ni preje ponehalo, da so zapeli še eno pesem. Goriške pevce so Idričani povsem burno aklamirali. Goričani so želi za svoje lepo petje obilo hvale. — Nastopila so pa tudi druga društva, med katerimi se je posebno odlikovalo idrijsko pevsko društvo.

Razvila se je prav živahna zabava in le prehitro je prišel čas odhoda in zapustiti smo morali predraže in gostoljubne Idričane. — Omeniti je, da je bilo Goričanov čez 100, kar je zelo veliko število, ako se upošteva dolgotrajno in naporno pot.

Vsak pa je prinesel seboj iz Idrije najboljšo spomine. — Vam, dragi bratje Idričani, pa bodi izrečena iskrena zahvala, za vašo gostoljubnost in prijaznost. — Živel!

Otvoritev koč v Koritnici 1. avgusta t. l. se izvrši ob 11. dopoldne. Opozorjamo, da je sestanek udeležencev prejšnji večer v Logu pri večerji in prijateljski zabavi.

Imenovanje v poštni službi. — Za poštna kontrolorja sta imenovana ter ob enem premeščena v Trst poštna oficijala v Gorici Ahil Pelikan in Benedikt Šavli.

V deželni zavodu gluhonemih bode v soboto 31. julija t. l. razstava ženskih ročnih del, izdelkov risanja in lepopisja od 9. ure pred. do 4. ure popoldne.

Planincem, ki bi se hoteli vdeležiti otvoritve nove plan. koč v Koritnici dne 1. avgusta, priporočamo, da odidejo z vlakom do Trbiža, odkoder je po državni cesti 19 km. do Loga. S Trbiža vodijo za boljše hribolazce poti čez Mangart. — Z Loga do koč so 3 ure po treh različnih poteh, od katerih vodi z gorenjskega Loga (1000 m.) skoraj po ravnem krasna, popolnoma varna steza. Drugi dve stezi vodita iz doline in sta zanimivo nadelani in za vsacega varni.

Kdor pa si želi ogledati od sv. Lucije dalje Soško dolino do Predela, mu priporočamo, da si preskrbi v družbi do 10 oseb voz pri Sv. Luciji, ki bi stal do Loga in nazaj 40—50 kron. Informacije glede zvez, morebitnih tur itd. daja radevolje Soška podružnica v Tolminu.

Obsojen klerikalni župan. — Pred okrožno sodnijo v Gorici sta bila klicana Franc Vodopivec iz Kamenj in župan Vincenc Vodopivec. Svoj čas smo obširneje poročali, kako se je zgodilo, da si je moral zdraviti Dominik Vodopivec zlomljeno ključno kost. Te poškodbe je dolžil župana Vincenca Vodopivca. Vlekla se je dolga preiskava, slednjič je prišlo do razprave. Zasllišanih je bilo 12 prič. Razprava je trajala 4 ure. Sodnija je obsodila Franca in Vincenca Vodopivca na globo 75 K za vsakega ali 7 dni zapor, poškodovanemu Dominiku Vodopivcu morata plačati 408 K odškodnine ter poravnati vse pravne troške; teh najbrže ni malo. — Ali bo še županovalec dobri Vinko Vodopivec v Kamenjah?!

Za odpomoč kolonom so se resno zavzeli klerikalni voditelji namreč slov. klerikalni voditelji — tako piše »Gorica«. — Resnica je ta, da se je zavzel za kolonsko vprašanje prvi prošt Faidutti. Pročel je to vprašanje natančno, predložil državnim poslancem spomenico ter dosegel, da je bil ministerski odposlanec v naši deželi, kjer se je mogel na licu mesta prepričati, kako res potrebno je, da se kaj stori za kolone. Ko so videli slov. klerikalci, da je vse lepo napeljavano, so se tudi oni lotili reševati kolonsko vprašanje. Fon je staval celo predlog, pa jako kratak: da naj se namreč kolonstvo odpravi. Vse to potem, ko je bilo vprašanje že uvedeno v poslansko zbornico po Faiduttijevem trudu. Klerikalci igrajo zopet ulogo srak s pavovim perjem. — »Gorica« govoriči tudi o liberalnih oderuhih in brezsrčnih. Le tiho, »Gorica«! Znano je, kako so že trpeli koloni pod farovskiimi oderuhi (pred leti je bil dopis v »Soči« o tem, pa kakšen! Koloni so nam bili hvaležni zanj!) in znano je, da trpijo največ pod gospodo, katero mnogo čislajo v farovžih. Tiste oderuhe in brezsrčneže poznajo dobro tudi pri »Gorici«. — Če bodo koloni iskali rešitve iz svojega težkega položaja pri klerikalcih, se bodo kruto varali. Menda pač navedijo še pravočasno, da je klerikalcem za to, da polove glasove kolonov za deželnozborske volitve!

Luč pod mernikom je nekdo, ki ob sobotah piše »Gorici« pisma. Vse kaže, da je bil tudi on prisoten pri nekem letošnjem predavanju »o impresionizmu«. Kajti povedal je, da ni bilo v dvorani nobene slike, na kateri bi moral predavatelj s paličico v roki razlagati nazorno svoj tema, menda tako, kakor opisuje profesor v šoli na steni visečo sliko lišice ali kameleona. Tudi se zdi brez smisla temu filozofu, da prinašajo ljubljanski listi ocene in opise na razstavi se nahajajočih slik, češ, da nimajo taka poročila nobenega pomena za one, ki slik niso videli. Škoda, da si umrl mesec prezgodaj, Rihard Muther! Vedel bi zdaj, da so tvoji feljtoni in tvoje knjige brez pomena, ker jim nisi priložil vsaj malih podob, takorekoč malo razstavo za boljše razumevanje. Tako pa so brez smisla. In brez smisla in pomena so tudi vse ocene o koncertih in gledaliških predstavah, če jih čitatelj ni videl. To si zapišete za ušesa vsi pisatelji in kritiki in — si parva licet — tudi ti ocenjevalec »Divjega lovca«.

Hudo je na vetru luč, in dovolj tvoje klavirne svitlobe. Pod mernik, da ne ugasneš!

Ali se tako pospešuje promet s tujci? V znanem kraju ob železniški postaji na Tolminskem sta bili naročeni za pot v Idrijo v noči na nedeljo 2 žardinjeri. Radi cene se je pobotalo in kar se je zahtevalo se je tudi zagotovilo, da se plača. Pogoji so bili sprejeti, torej dva voza v redu naročena. Ko je bila družba na mestu, pa ni našla nobenega voza. Kaj storiti? Poslalo se je pogledat in po dolgem klicanju so slišali čakajoči odgovor, da se ni vedelo prav gotovo ali pride družba ali ne; čeravno je bilo že 3 dni prej dogovorjeno, da bosta čakala vozova pri kolodvoru.

Lastnik enega voza je naročil, da se koj vprežejo konji in odpelje vsaj polovica izletnikov. Drugi lastnik pa je robato odgovoril, da on ne pelje nikogar. Po 4 urnem iskanju se je šele posrečilo dobiti drugi voz, da je bilo možno se odpeljati naprej. Prizadeti izletniki so sporočili natančno uro, kdaj dospejo na lice mesta, morali pa so radi brezbrčnosti prizadetih zamuditi 4 ure in si šele sami iskati voz, da so se lahko udeležili nameravanega izleta v Idrijo.

Tako postopanje je vredno najostrejšega graje. Morda se storijo v tem pogledu še drugi koraki.

Slepici. — Skupno število slepcev, ki niso bili sprejeti v noben zavod, je znašalo v naši deželi leta 1905. 117. Po vzrokih sleposti se razdeli 117 slučajev takole: Radi infektivnega vnetja pri novorojenčkih 4.3%, radi osepnic 1.7%, radi ranjenja oči 10.2%, radi drugih bolezni 62.4%, rojeni slepci 21.4%.

Vlak je povozil pod Sv. Križem v Vipavski dolini 60-letno starko po imenu Kalin. Starka je bila gluha.

Zaprl so v Gorici radi tatvine nekoga brez poselnega briyskega pomočnika Franca Kandy.

Sokolski vestnik.

Iz Št. Andreža. — Sedaj je imelo naše vrlo »Bralno in pevsko društvo« svojo običajno letno veselico s prav lepim vsporedom. Istotako marljivo se pripravljala naš vrli »Sokol« za svojo I. Sokolsko slavnost s pomočjo raznih okoličanskih telovadnih društev, kójo priredi dne 29. avgusta t. l. Videti in opazovati, kako marljivo, vstrajno in disciplinirano se naši v resnici hrabri mladeniči pripravljajo na oni dan, si lahko mislimo, da bo nastop lep ter vspe slavnost kar najslajnejše.

Res lepo je, ko jih vidimo pridno se vaditi bodisi na orodju ali s prostimi vajami, na priprostem in odprtem dvorišču po končanem celodnevem napornem delu. Št. Andrež lahko reče, da ni še imel take mladine.

Slavnost obeta biti res nekaj posebnega, ker ta dan hočejo mladi Št. Andrežki Sokoli postaviti trden temelj sokolske ideje tudi v Št. Andrežu pod geslom svobode, bratstva in enakosti. Dolžnost je torej rodoljubnega občinstva, da ta dan pride mnogoštevilno v Št. Andrež. Več bratskih društev je za ta dan vže priglasilo svojo vdeležbo. In ta so: Goriški Sokol, Solkanski Sokol, Prvaški Sokol, Ajdovski Sokol, Kolesarsko društvo »Danica« iz Gorice, Narodno izobra-

ževalno društvo na Ajševici. — Ona društva, ki se še niso odzvala vabilu, so naprošena, da to čim prej store. Na zdar!

Priglasil je svojo udeležbo tudi tržaški Sokol.

Zveza narodnih društev.

Veselica »Bralnega in pevskega društva« v Št. Andrežu zadnjo nedeljo se je prav dobro obnesla. Občinstva sicer ni bilo toliko, kolikor ga vidimo navadno v Št. Andrežu, domačinov malo, iz mesta tudi, kar je pa pripisovati dejstvu, da jih je mnogo že odpotovalo na letovišče. Pevske točke so bile proizvedene sigurno in prav dobro. Glasovi so dobri in enako tudi šola. »Zvezna«, »Pastir« in posebno pa »Mojemu rodu« s spremljevanjem orkestra so zelo ugajale. G. Škrabar je pel kuplet »Lepa žena« in vzbujal mnogo smeha. Igra »Gospod Čapek« je bila zares izborna igrana. Vsi igralci so bili na svojem mestu in v primernih kostumih. Omeniti moramo gđ. Furlan Zmagoslavo in Maraž Terezijo, kakor tudi gg. Jakoba Calligaris, Josipa Brajnika, Vinko Bandedj-a, Škrabar Adolfa in Vladimir Furlanija. Igra ima polno zdravega humorja v sebi. Po vsporedu se je vršila prosta zabava s plesom. Društvo se lahko ponaša z lepim vspehom v moralnem in menda tudi v gmotnem oziru, kar mu bi bilo gotovo želeli glede na njegovo izvanredno pridnost in požrtvovalnost.

Narodno-izobraževalno društvo za Starogoro-Rožno dolino priredi v nedeljo 1. avgusta svojo prvo veselico na senčnatem vrtu g. Ceja v Rožni dolini ne daleč od Bajte. Toliko v prednaznanilo. Vspored priobčimo pravočasno.

»Sočebnan« v Gorici. — Naznanili smo že veselico društva »Sočebnan« pri Barki v Gorici.

Prekoristno društvo je ustanovljeno v obrambo goriške periferije. Ker pa je težko od začetka vsakemu društvu prirejati veselice, posebno pa v takih okoliščinah, v kakoršnih se nahaja omenjeno društvo, se najuljudneje naprošajo vsa slavna bratska društva, da bi priskočila na pomoč 15. VIII. temu društvu s svojim sodelovanjem, vsaj z eno pesmijo. Upamo, da se že sedaj odzovejo društva, katera bi želela sodelovati!

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Obrtna šola. — Ministerstvo je odločilo ustanoviti v Gorici oddelek državne obptne šole v Trstu. Ta oddelek bo služil potovalnemu obrtnemu poduku v naši deželi. Inženir Renato Penso, vodja zavoda za pospeševanje male obrti, bo vodja tega oddelka. Zato pa je imenovan od ministerstva profesorjem v 8. činovnem razredu pri državni obrtni šoli v Trstu. Za učitelje na imenovanem oddelku so imenovani inženir Peter Venuti, Josip Torelli in Josip Mercina. Penso ostane stalno v Gorici.

Število govedi, ovac in svinj v nekaterih evropskih državah. — Nemčija ima goveje živine 20.589.856 glav, ovac 7.681.072, svinj 22.080.008; Francoska goveje živine 13.968.014, ovac 17.461.397, svinj 7.049.012; Angleška goveje živine 11.630.142, ovac 30.011.833, svinj 3.967.163; Italija goveje živine 6.190.990, ovac 11.160.240, svinj 2.503.734; Avstrija goveje živine 9.511.170, ovac 2.621.026, svinj 4.682.654; Ogrska goveje živine 6.738.365, ovac 8.132.681, svinj 7.330.343.

Razne vesti

»Veleizdajniški« proces v Zagrebu. Iz zaslíševanja Nastiča: Branitelj dr. Miladinovič je zahteval pred vsem, naj se mu pokaže fotografija makedonskih ustašev z ženo dr. Žarka Miladinoviča. Drž. pravdnik je pokazal to sliko, nakar je dr. Miladinovič konstatiral, da sta predmeta, ki jih je Nastič proglasil za bombe, skodeljica za pepel in stalo za užigalice. (Velika senzacija, sodniki so si natanko ogledali sliko in konstatirali, da so res namišljene bombe stalo za užigalice in skodeljica za pepel.) Dr. Miladinovič: Vi ste se sestali z gospo dr. Miladinovičevó 8. marca t. l. v vlaku, vozčcm na Dunaj. Ali ste se ji predstavili kot Nastič? Nastič (v zadregi po daljšem

razmišljanju): Ne, predstavil sem se ji kot Petrovič, koncipient iz Sarajeva. Dr. Miladinovič: Kot vladin koncipient. Nastič: Tako nekako. Čital sem v listih, da je Žarko Miladinovič izključen kot zagovornik v tem procesu. Zato sem začel razgovor z gospo Miladinovičevó ter si zabeležil ves ta razgovor. Gre se mi namreč za biti ali ne biti. Imel sem karto II. razreda, a gospa Miladinovičeva se je vozila v I. razredu. Dr. Miladinovič: Ali se niste ponudili gospe, da ji boste pomagali? Nastič: Da, ona mi je pisala, da bi imela rada z mano sestanek. Dr. Miladinovič: Imam v rokah vaše pismo, ki ste ga pisali gospe Miladinovičevi, v katerem jo vprašujete, zakaj vam ne piše ter jo prosite, da naj vam naznači, kje bi se lahko ž njo sešli. Ali je to vaše pismo? Nastič: Priznavam, da je. (Velika senzacija.) Dr. Miladinovič: Imam v rokah še drugo vaše pismo. V tem pismu se pritožujete, da gospa Miladinovičeva ni došla radi njene stvari v kavarni. Ali ste pisali vi to pismo? Nastič (v silni zadregi): Priznavam, da sem pisal. Nepopisna senzacija, slišijo se vzklici: »Vidite na poslu agenta-provocateurja!« Dr. Miladinovič: Ali se vi res imenujete Gjorje Nastič? Nastič (v veliki zadregi): Krščen sem res na ime Risto, a ugajalo mi je bolje ime Gjorgje, pa sem se jel tako imenovati. Dr. Miladinovič: Ali vi ste prisegli na ime Gjorgje Nastič in ste se tako tudi podpisali. Torej ste po krivem prisegli!

Drž. pravdnik tekom zaslišanja obtožencem: Vi se nadejate, da cesar ustavi proces. Toda, naj proces traja še leto dni, tega ne boste dočakali! Obtoženci: Minismonikdar prosili za abolicijo, ker še vedno verujemo v pravico! Zagovornik dr. Šime Mazzura (napram Nastiču): Ali poznate nekega Langa? Nastič: Ne, ga ne poznam. Dr. Mazzura: To je avstrijski vohun. Vi ste se z njim sestali v Trstu. Nastič: (ves osupnjen): Priznavam, da sem v Trstu govoril z nekim Langeriem.

Zagovornik v zagrebški veleizdajniški razpravi obsojen v ječo. Iz Zagreba poročajo: V ponedeljek je v veleizdajniški razpravi dejal državni pravdnik Accurti: »Ko bi jaz obelodanil svoje informacije, mnogo zagovorniki ne bi bili med zagovorniki.« Zagovornik dr. Budisavljevič je odgovoril: »A, ko bi mi obelodanili svoje informacije, ne bi državni pravdnik sedel na svojem mestu.« Senat je dr. Budisavljeviču takoj naložil 100 kron globe, a na predlog državnega pravdníštva se je proti dr. Budisavljeviču vršila še posebna razprava, na kateri je bil dr. Budisavljevič obsojen na osemndnevno ječo, ki se ne more spremeniti v globo. Dr. Budisavljevič se je pritožil.

S Francoskega na Angleško v letalnem stroju. — V Calaisu se je dvignil z letalnim strojem Bleriot v zračne višave dne 25. t. m. Čez 23 minut so že Angleži pozdravljali Bleriota!

S kolom po bratu, sovražnika pa boža! »Slovenec« se je z vsó srčnostjo zagnal v »Mestno hranilnico ljubljansko« zaradi zvišanja obrestne mere, istočasno pa pobožal nemško »Kranjsko šparkaso« kot dobrotnico dežele! Še več! »Slovenec« napoveduje »Mestni hranilnici ljubljanski« boj, ki se baje začne te dni. Pa ljudje še sanjajo o skupnem gospodarskem delu s klerikalci! Boleti mora človeka srce pri takih razmerah, ki jih ustvarja taka slovenska (!) stranka »Slov. N.«

V kopališču v Miljah v Trstu se je podrl most. 400 ljudi je padlo v morje. Mrtev ni nihče.

Na prodaj je dvonadstropna hiša v Kanalu (na trgu.)

Ista obsega: kuhinjo, 6 sob, 2 kleti in vrt. — Pročelje na 2 strani na lepem kraju in v dobrem stanu. Natučneje se izve v našem upravníštvu.

ZAHVALA.

Vsem cenj. družinskim prijateljem in sploh vsem onim, ki so ob času dolgotrajne bolezni našega blagopokojnega soproga in očeta

IVANA LOKAR

na katerisibodi način s poseti in tolažbo bolnika vedrili, tako tudi tukajšnjemu gospodu župniku bodi izrečena globoka zahvala. Dalje se pristržno zahvaljujemo vsem onim, kateri so nam ob britki izgubi izrazili sožalje in izkazali pokojniku zadnjo čast.

Posebno izrekamo iskreno zahvalo tukajšnjemu sl. starešinstvu za korporativno spremstvo in venec, potem vrlina tukajšnjima društvoma »Sokol« in »Ipava« za častno spremstvo, venec in petje ter gospodoma govornikoma za ginjaive slovesno pozdrave ob odprti gomili.

Še enkrat globoka zahvala vsem, ki so na katerisibodi način počastili pokojnika ter tešili preostale.

MIREN, dné 27. julija 1909.

Družina Lokar.

SUKNA

in modno blago za obleke

priporoča firma

Karel Kocian tvornica
za sukno

v Humpolcu na Čaškem.

Tvorniške cene.

Vzorci franko.

m. Horvat

klobučar

v Gorici Gosposka ulica št. 12.

Edina izdelovalnica raznovrstnih čepic
za društva.

Posebnost: čepice za gg. kolesarje.

Velika izber raznovrstnih klobukov.
Cene zmerne blago prve vrste.

Pozor! Slovensko podjetje! Pozor!

Slavnemu občinstvu se priporoča dne 11. febr. 1909.,

na novo otverjena velika manufakturna trgovina

Franc Souvan sin.

v stari Souvanovi hiši na Mestnem trgu šte. 22

v Ljubljani.

Srebrna svetilja na svetovni razstavi v Parizu l. 1900. Srebrna svetilja na dunajski razstavi 1902.

Najbolji škrop

GLANCINE

Fritz Schulz ml.

akc. družba v Eger in na Lipskem.

Glanzine daje najlepše perilo.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice šte. 837.315.

Nz obnem zboru dne 30. maja 1909. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbe po 5½%, na varščino ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1908. s 6%.

Stanje 31. dec. 1908.: Zadrugnikov 1904 z deleži v znesku 89.362 kron. — Hranilne vloge: 1.727.304.70. Posojila: 1.693.201.—. — Reservni zaklad: 90.230.05. — Vrednost hiš: 111.755.23.

Phonola

je nek aparat, ki se ga pristavi h glasovirju, da zamore vsak — tudi oni, ki se ne razume prav nič na glasbo — igrati kakoršenkoli komad prav zivrtno.

Dolžni aparat je na ogled in tamkaj daje tudi potrebna pojasnila zastopnik in zagatelj

Rajmund Kren

Gorica, Via Teatro.

F. P. VIDIC & Komp. Ljubljana

opekarna in zaloga peči, ponudijo vsako poljubno množino
patentiranih

zarezanih strešnikov

„Sistem MARZOLA“ (Strangfalzziegel) „Sistem MARZOLA“

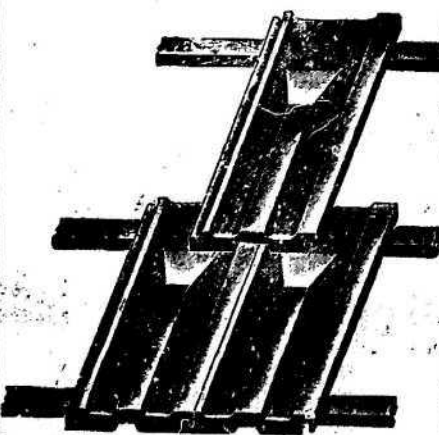
Barve: a) rdeče naravno žgani, b) črno impreguirani.

— Najlajšneje, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje. —

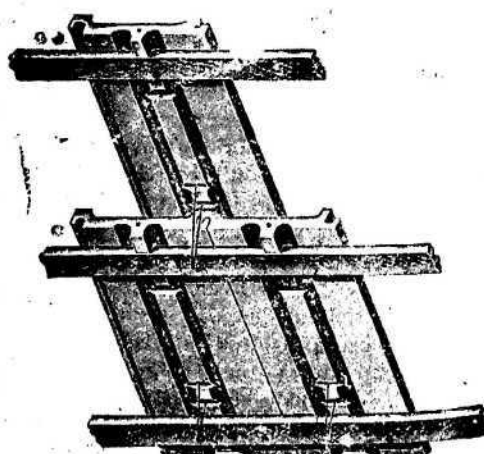
Vsaki strešnik se zamore na late pribiti ali pa z žleco privezati, kar je gotovo velike važnosti za kraje, ki trpe po močnem vetru in burji.

Vzorci in prospekte pošlje . . . na željo brezplačno.

Takojšnja in najzanesljivejša postrežba.

Sprejmejo se zastopniki

Sprejmejo se zastopniki